

Учителствуването си въ Ямболъ³², за което гражданитѣ сж му били особено благодарни³³, Чинтуловъ е прѣкжснлъ въ 1860, както се вижда това отъ цитирания по-горѣ контрактъ. Но Чинтуловъ е останалъ тамъ и въ началото на слѣдната година, когато сливенската община го е повикала за главенъ учителъ. Р. В. Мирковичъ, членъ на общината, му праща писмо, въ което го кани да се върне въ Сливенъ като главенъ учителъ съ заплата сто турски лири годишно... „споредъ вашето желание... за три години...“ изрично е казано въ писмото“ (Грековъ — Юб. сб. с. 141). Макаръ да билъ каненъ сжщо отъ Ямболъ и Стара-Загора, отдѣто му обѣщавали по-голѣма заплата, той „се съгласилъ да се върне въ родния си градъ; но, за да не може общината да го играе, да спъва работата му или да му прѣчи въ училищнитѣ дѣла, той си извоювалъ привилегията, никой да не му се мѣси въ управлението на училището и въ контракта, сключенъ между него и сливенската българска църковна община, изрично е казано това: „безъ да иматъ право настоятелитѣ или другъ нѣкой да се смиса въ управлението, освѣнъ за каквото учителътъ поиска тѣхното на това съдѣйствие“³⁴. При уговорки отъ тоя родъ Чинтуловъ се е споразумѣлъ съ сливенскитѣ общинари и отъ 1861 учителствува наново въ Сливенъ непрѣкжснато до 1871, когато е билъ избранъ и изпратенъ за прѣдставителъ на събора в Цариградъ.

Прѣзъ това врѣме Чинтуловъ продължава безшумната си обществена работа въ Сливенъ. Той е пакъ съветникъ въ читалищното настоятелство. Тогава то взема почина да разшири дѣйността си и съ даване на прѣдставления. Първото прѣдставление било дадено прѣзъ 1868³⁵; прѣдставена е била за пръвъ пжтъ многострадалната на българската сцена „Геновева“, въ която Чинтуловъ е игралъ ролята на Голфъ (А. Николовъ — Юб. сб. с. 205). — А къмъ това врѣме се отнася и участието на Чинтуловъ въ основаването на сливенското женско благотворително дружество „Майчина длъжностъ“ (З. Жечкова — Юб. сб. с. 217).

За частния животъ на Чинтуловъ тогава не се знае почти нищо. Какъ сж се отразили върху него тия неспокойни години, какъ се е отнесълъ той кжмъ нарастващото черковно движение и национално самосъзнание, къмъ четничеството, подвига на